

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΠΕΤΕΡ ΧΟΠΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ

ΥΓΗ ή ερωτική τραγωδία είναι μία άλλη, νή ιστορία που συνέβη εδώ και λίγο καιρό στην Αυστραλία. Όλα τα δόματα κι όλα τα γεγονότα που αναφέρω είναι αυθεντικά.

Ο Στέφαν Τόρσερ κι ο Γουάλτερ Σλίγκκ ήταν δυο από τους καλύτερους αεροπόρους της Αυστραλίας κι είχαν καταρρίψει μαζί πολλά ρεκόρ, με την ήρωική τόλμη τους και την αγάπη φίλων τους. Μά από τη μέρα που γνώρισαν μία όμορφη νέα, τη Σαμπίνα Μίνγκ, άρχισαν να φιλονικούν με το τίποτε και να ζηλεύουν ο ένας τον άλλο. Κι οι δυο τους, από μία μοιραία σύμπτωση, είχαν ερωτευθεί παράφορα την όμορφη Σαμπίνα κι από τη μέρα εκείνη, προσπαθούσαν να κερδίσουν την καρδιά της, ο καθένας κρυφά από τον άλλο, με χίλιες δυο πονηρίες και με χίλια δυο τεχνάσματα. Όσο για τη φίλια τους, την αδελφική τους αγάπη, την είχαν ξεχάσει, μπροστά στον τρελλό έρωτα τους και δεν συλλογίζονταν τίποτ' άλλο, παρά ότι ήταν δυο αντίηλοι.

Πιο τυχερός τώρα από τους δυο στάθηκε ο Γουάλτερ Σλίγκκ. Ήταν ένας ώριμος νέος με καλή καρδιά, με άθωα ψυχή και μ' ένα θάρρος που προκαλούσε σ' όλους την καταπληξή. Λόγω κέρδους την καρδιά της Σαμπίνας κι από τη μέρα που άκουσε από τα χείλη της ότι τον αγαπούσε, έγινε ο πιο εστιασμένος άνθρωπος του κόσμου. Ο Στέφαν Τόρσερ δεν άργησε να καταλάβει πως είχε χάσει το παιχνίδι, μα έκρυψε τον πόνο του και προσπαθούσε να γαρομήνει, όταν οι δυο ερωτευμένοι του ανάγειλαν ότι σε λίγο έπρόκειτο ν' άρραθωνισθούν. Ο Στέφαν Τόρσερ, από τότε, έγινε άλλος άνθρωπος, έχασε την εύθυμία του και θυσιάζονταν διαρκώς σε μία στυγνή μελαγχολία που δεν άργησε να καταλήξει σε νευρασθένεια.

Μία μέρα λοιπόν, πάνω σε μία κρίση ζήλειας, πήρε τη μοιραία απόφαση: ο Γουάλτερ Σλίγκκ έπρεπε να λείπει! Έτσι μονάχα θα μπορούσε να κάνει δική του την όμορφη Σαμπίνα. Μά ποιά ώρα; Ήταν εύκολο να εξαφανισθεί ο Γουάλτερ, χωρίς να υπομαστί κανείς ότι αυτός ήταν η αιτία; Ο Στέφαν συλλογίσθηκε ότι στον έπικινδυνο επάγγελμά τους δεν έλειπαν η εκδορίες για την πραγματοποίηση του έγκληματικού σκοπού του. Κάθε μέρα γίνονταν τόσα και τόσα αεροπορικά δυστυχήματα. Κάθε μέρα σκοτώνονταν τόσοι και τόσοι αεροπόροι! Πούδς λοιπόν θα μπορούσε να τον κατηγορήσει για το θάνατο του φίλου του;

Ο Γουάλτερ και ο Στέφαν είχαν τα αεροπλάνα τους στο αεροδρόμιο του Ονίκ-Ρίφερ, μέσα σ' ένα μικρό ύπασεγο. Εκεί πέρα ήταν κι ο «Φλίκ», το αγαπημένο λυκόκυκλο του Στέφαν καθώς και η μασκότ του Γουάλτερ, μία έξυπνη μαιμού, ή «Μπέμπου», που αγαπούσε με μία παράδειση αφοσίωση τον τολημηρό αεροπόρο.

Τη μέρα λοιπόν της μεγάλης αεροπορικής επίδειξης σ' όν ορασαν το Σίντνεϊ, λίγες ώρες πριν άρχισή η γιορτή, ο Γουάλτερ θροσκόναν στο σπίτι της αγαπημένης του Σαμπίνας. Ο Στέφαν τότε, πήγε στο ύπασεγο του αεροπλάνου, έβωσε μία κλωστή στο σκόλο του «Φλίκ», που έπρεπε χαρομήνειν να τον υποδεχθή και μιά άγρια καμικάκι της «Μπέμπου» κι έπειτα, τρίζοντας τα δόντια από τη λύσσα του, πλησίασε στο αεροπλάνο του φίλου του και μ' ένα σουγιά έκανε μία θαυειά τομή στο σκονί που χρησίμευε για το άνοιγμα του άλεξιπτώτου. Έπειτα κόλλησε τις κομμένες κλωσες του σκονιού με λίγη γύψο, για να μη φαίνεται τίποτα κι ύστερα θύηκε πάλι από το ύπασεγο δίχως να γίνη αντιληπτός από κανένα.

Σε λίγο, άπειρο πλήθος κόσμου είχε συγκεντρωθή στο αεροδρόμιο του Ονίκ-Ρίφερ. Είχε φτάσει η ώρα της μεγάλης αεροπορικής επίδειξης. Ο Γουάλτερ και ο Στέφαν θά έκαναν διάφορες τολημηρές αεροπορικές άσκησης. Όταν λοιπόν ήρθε η σειρά τους, τα δυο κόκκινα αεροπλάνα τους ώμώθηκαν στον άέρα κι άρχισαν να ένδουα άξουν τον κόσμο με τ'ς ήρωικές επίδειξεις τους. Κι ύο έρα, χάθηκαν μέσα στα σύννεφα, άπ' ο που άπό έπειτα οι δυο αεροπόροι με τα άλεξιπτώτα. Ή προσοχή κι ή άγωνία του κόσμου είχε φτάσει στο κατακόρυφο. Ο λων τα βλέμματα ήσαν καρφωμένα στον ορανό. Όλων ή καρ-

διες χτυπούσαν με την ίδια συγκίνηση.

Κι άξαφνα, μέσα στο γαλάζιο στερέωμα, φάνηκαν δυο μαύρα σμεία που έπεφταν προς τη γη. Και τα δυο αυτά μαύρα σμεία, άρχισαν γρήγορα να μεγαλώνουν με μία θαυγάωδη ταχύτητα. Μά γιατί δεν άνοιξαν τ' άλεξιπτώτα; Τι συνέβαινε; Άπότομα, το ένα από αυτά άνοιξε σαν ένα πελώριο λουλούδι κι ή πτώσις του αεροπόρου από τη στιγμή εκείνη έγινε πιο άργη και πιο θαυματική.

Μά το άλλο;... Γιατί δεν άνοιξε; Ο αεροπόρος έπεφτε σαν όολθη προς τη γη. Και τότε ένα άπειρο οδράσιμα φρίκης, τρομακτικό, άπαισιο, ώμώθηκε από εκείνη την ανθρωποθάλασα που είχε πλημμυρίσει το αεροδρόμιο του Ονίκ-Ρίφερ. Κι άξαφνα, μία μαύρη μάζα, θαυειά σαν μολύβι, βρόντησε πάνω στο έδαφος. Μέσα σ' ένα παυσαίνιο από φωνές, γοερά κλάματα και σπουρακτικές έπικλήσεις, τα μέλη της οργανωτικής έπιτροπής έτρεξαν κοντά στον τραγικό αεροπόρο και άνευγάρισαν στο αίμόφυρτο πρόσωπό του τον Στέφαν Τόρσερ.

Ήταν νεκρός!... Οί ελβικοί, σε λίγο, έξέτισαν το άλεξιπτώτο του, που δεν είχε άνοιξει και είδαν ότι ήταν κομμένο το σκονί που τραβούσε ο αεροπόρος, όταν πέση από το αεροπλάνο, για ν' άνοιξη το άλεξιπτώτο. Πούδς τώρα είχε κόψει το σκονί; Πούδς είχε κάνει τον έγκλημα; Κάποιος αντίπαλος δίχως άλλο... Μά πούδς; Πούδς ήταν; Μήπως ο Γουάλτερ Σλίγκκ; Οί δυο αεροπόροι άγαπούσαν την ίδια νέα... Μήπως αυτός θέλησε με τον έγκληματικό εκείνο τρόπο να ξεφορτωθή μία για πάντα τον αντίπαλό του; Βέβαια, αυτό ήταν πολύ πιθανόν, μα μία νέα διαπίστωση υπέρθεσε άξαφνα την ύπθεση. Το άλεξιπτώτο που φορούσε ο Στέφαν Τόρσερ είχε τα άρχικά του Γουάλτερ Σλίγκκ!...

Τι είχε σμείνει λοιπόν; Ο Σλίγκκ είχε κόψει το σκονί του δικού του; Για ποιά λόγο άραγε; Γιατί δεν είχε πειράξει το άλεξιπτώτο του Τόρσερ; Και γιατί πάλι είχε πέσει με το άλεξιπτώτο του τραγικού αεροπόρου κι όχι με το δικό του;

Όλα αυτά ήσαν ύπποτα. Ο Γουάλτερ Σλίγκκ συνελήφθη άμέσως ως δολοφόνος του συναδέλφου του Στέφαν Τόρσερ. Οί αστυνομικοί είχαν διαπιστώσει την κατηγορία τους ως έξης: Ο Σλίγκκ, που ζήλευε τον Στέφαν, έκανε μία τομή στο σκονί του άλεξιπτώτου του και την τελευταία στιγμή, κρυφά από το φίλο του, το αντικατέστησε με το γερό άλεξιπτώτο του Τόρσερ...

Ή θέσις λοιπόν του Γουάλτερ ήταν δύσκολη. Πώς μπορούσε να άποδείξη την άθωότητά του; Μά ποιά τρόπο; Τα γεγονότα ήσαν όλα έναντιόν του. Ο κόσμος πίστευε στην ένοχη του και άπως ήταν δικαιο, ζήτησε την καταδίκη του σε θάνατο.

Μά τότε, δίχως να το περιμένη κανείς, το μυστήριο αυτής της ύποθέσεως φωτισθηκε άξαφνα από έναν μάρτυρα.

Ένα παιδί δεκαπέντε περίπου χρονών, παρουσιάθηκε μία μέρα στην αστυνομία και κατέθεσε τα ακόλουθα:

— Είμαι θαυμαστής των δυο αεροπόρων, γιατί ήθλω να τους μιμούσο, και τη μέρα της επίδειξης, τρώσσα κρυφά μέσα στο ύπασεγο τους για να δω από κοντά τα αεροπλάνα τους. Τότε λοιπόν είδα έγκληματος τη «μασκότ» του Γουάλτερ Σλίγκκ, τη μαιμού «Μπέμπου», να παίζη με τα άλεξιπτώτα, τρομοκρατημένες, τα έβαλα στη θέσι τους και για να μη νομίσουν πως τα ανακάτεψε έγω, θύηκα κρυφά από το ύπασεγο και χάθηκα μέσα στον κόσμο...

Αυτή ή μαρτυρική κατάθεση έσωσε τον άθωο Γουάλτερ Σλίγκκ. Ή αστυνομία πίστεψε τότε ότι κάποιος μυστηριώδης έγθρος του Τόρσερ είχε κόψει το σκονί. Μά ο Γουάλτερ και ή Σαμπίνα, που παντρεύθηκαν ύστερ' από λίγο καιρό, είχαν και ταλάθει πούδς ήταν αυτός ο μυστηριώδης άγνωστος.

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΧΝΙΑΣΜΑ

Συχνά, ή φωνή μας παθαίνει ένα θρόνασμα, είτε από ξεύνη, είτε από ξαφνική συγκίνηση. Βάλτε τότε στο στόμα σας ένα κομμάτι θόρακος, μικρό σαν μπαζέλι, κι άρχιστε να το πιπιλίζετε και να το καταπίνετε οαγά-οαγά. Ή φωνή τότε καθαρίζε άμέσως.

Ο αεροπόρος έπεφτε σαν βόλβα προς τη γη...